

Подписка-та на спомоществованія-
та стѣва въ Цириградъ при Редактора
и издателя на МАКЕДОНСКИ П. Р. Сла-
вейкова, при Одувъ-Канѣж № 68. А по
воизъ при отреденитѣхъ настоятели, ко-
пѣтъ и отговарятъ за вѣстникъ-тъ. —
Статіи и писма за общеполезны рабо-
ты възбѣждаютъ ся безъ платжъ, а за
частны извѣстія платжъ ся по одиъ гр
за редѣтъ.

На настоятели се устива по пет на
сто от цялостна спомоществования като
сбержат от три спомоществования нагоря

МАКЕДОНИЈА се излѣзва дваѣхъ въ седмицѣхъ, въ Срѣдѣ и въ Сѣбесто-
тъ. — Цѣна предложена за годинѣхъ
два листа **седемъ** были междидѣта,
за единѣхъ **сило**, кой да е, **четыри**
были междидѣи. А за шестѣ месеца,
два-та листа **4** были междидѣи, а е-
динѣхъ **2 1/2**, както въ Цариградѣ тѣхъ
той и на всякъ побѣхъ. — Единѣхъ **листо**
тако **60** паря.

Писма не освобождены от пощенскж платъ и нарѣчванія за вѣстникъ не сѣдружены
и прѣдплатятъ не ся пріемжт.

Листъ за Политика и Близжесть.

Самоосъвършенствование-то.

Какво ще рече образование?

Всяко нѣщо трѣба да ся опрѣдѣля, а
опрѣдѣленіята изобщо имать този недо-
статѣкъ, че този койго ги дава, по-май
ги неразбира, а тѣзи, за които тѣ ста-
ватъ, коймай никога не ги разбиратъ. Но
азъ ще ся опытая да дамъ едно опрѣ-
дѣленіе, и ще ся постараѣ да го оправ-
даямъ. Образование ще рече наука за жи-
вѣніе и искусство за добро живѣніе.

Земледѣліето, напир. е пекуството да
искарвашъ изъ земѣтъжъ всичко, що само
може та да даде; подобно и на образо-
ваніето цѣлѣта е да извлече изъ человекъ
всичко, що само человекъ може да
даде; съ други думи: да развие всич-
кыгъ му органи, всичкыгъ му спосо-
бности; а тъй какго всичкого щастіе
на человекъ ся заключава въ пълно-
то развитіе на всичкыгъ негови орга-
ны и способности, те науката, която му
помага да ся развива и оствѣршнествува
и слѣд. да си ползува огъ тѣхъ, е съ
туй наедно и наука за живѣніе.

Това е моето опрѣдѣленіе на думата
образование: да видимъ сега право ли е то.

Образованіето, споредъ какго вы ка-
зхы, ся заключава въ пълното разви-
тіе на чловѣческыѣ органы и силы. А
кои сж тѣзи органы, и способности? Е-
то споредъ насъ кой сж тѣ:

Первое пища, второе же острое на
себеси нашего внимание, како речеть да
придирниъ сами себе си, е нашего тѣ-
ла. То е сглобено отъ различни ставы
наричаны органы, чрезъ тѣхъ ний ся за-
познаваемъ съезъ всичко що е около насъ,
и тѣ сжъ: очитъ за да гледамы пищаца,
краката да ги доближавамы, рѣцѣтъ да ги
хващамы, ушигъ да слушаемы всичко що
става около насъ, и гласѣтъ за да ог-
говарямы.

Его прочее кое си исцрѣха пай-на-прѣдъ прѣдъ очитѣ ни: тѣлото ни съ органичнѣ си; тѣзи органи, които достигватъ до непостижимо оствѣршенствованіе чрѣзъ упражненіето. Но пакъ Тѣлото е тъй да кажемъ наружна (въпикашна) часть само на всичкѣтъ машинѣ. А въ него стои онѣзи силѣ, която го и управя, и която е толкози пълновластна, щото може да накара тѣлото да отива и татѣкъ даже къдѣто нему и не му ся ще. А тази вътрѣшна сила — душата, ила своитѣ си особенны способности, както тѣлото — органичнѣ. Философитѣ сѣ раздѣлили душѣтъ на двѣ главны области, които ний твърдѣ лесно можемъ да намѣриятъ въ себеси слѣдъ малко размышленіе. Едната е умътъ на който работата е да пздирва истинѣтъ.

Умѣть отъ своихъ страпъ, также ся подраздѣля на разны способности, споредъ начинать по конто той получава впечатленія (вѣщанія) въ вышнійгъ мѣръ. Осозаніе или нащиваніе ни прѣдстави прісѣтствіе на други прѣдвѣты, способность на сжженіе обнжжава дѣтъ, три впечатленія и ги сравнява; а разсжжкѣтъ искарва заключенія сит отъ направеныгъ наблюденія; паміятыя вѣс-привозжда вѣленія и вѣображеніе ги распорсжда както ше.

Всичко това е работа на умът. една-та област отъ душѣтъ.

Освѣтъ туй на дѣното на душѣтъ, още по-дълбоко отъ умътъ ся намѣтва тази областъ, която на обыкновенный разгово-ренъ языкъ ся нарича сърдечного т. е. стра-сти. Което ни дѣждѣтъ, и волята която

то и умѣтъ ѿбъакси, намѣрва ся тѣи названнаго способность коікто наричамы совсѣмъ, — най вѣрною огледало, въ което безъ погрѣшкы ся огледвами постоянно, наблюавами падѣ дѣлага си, и сядимъ венчкитѣ си постыжкы.

Его що е чловѣкъ: тѣло, умъ и сърдце.
Това получава всякой при рождението
си, и това е длъженъ да гледа и да раз-
вива до съвършенство.

Това е, ако можемъ рѣ, капиталътъ съ който всякой отъ насъ встъпва въ свѣтъ и отъ който ся иска да ся извади най-големъ ползъ.

Може ли ся злоупотреби, може ли ся
распилъ този капиталъ? Всякой нека по-
пыга памятьтъ си и ще види. Кой че е
запомнилъ и не знае за нѣкой такъвъ
храбръ, хубавецъ и богатъ момъкъ, па-
диренъ съ всичкигь възможни качества
на тѣлото и душата и веднѣждъ като ся
прѣдалъ той на нѣкои отъ съсипителныгь
страсти, както на пиянство, блудство, хар-
валство или праздность, на които неми-
нуемыгь слѣдствия сж вѣчни недугованія
и безвѣрменна смърть. Намѣрватъ си о-
ще и таквызи чловѣци които, като по-
лучили отъ природата нѣкакъ си по-
слабъ умъ, отпущатъ ся съвсѣмъ и прѣд-
почитатъ да ся измайватъ и излежаватъ
повече, а не да работятъ. Колцина ба-
щины и майчины сынове които не сж
въсприемали да работятъ а пакъ отъ дру-
зи стражи некаждри и не способны да
си проправятъ другъ чинъ, способны да
животътъ си по кръчмытъ, по каменетата
и по увеселителныгь домове. И его ко-
гато умрѣтъ, видѣдъ че имъ въздигнали
памятници съ високопарны надписи: *До-
бръ Отецъ, Примиренъ Свиругъ, Любе-*
венъ сынъ и пр. и пр.

Но ако истината имаше право да се
искаже то тогази бы ся надписало на
памятникътъ иль "Покойникътъ", е прѣкти-
чалъ 90.000 чешинъ ракѣя, испилъ е сто-
тъ хмѣды кѣицъ више, и испушилъ
безбройно число цыгары. Ето съ какъж
труднѣ работѣ ся е мѣчилъ горькийникътъ"
Струва ли да ся вѣява, тогазъ человекъ
а този свѣтъ, когато ще прѣкара единъ
какъвъ животъ? *пънедъ, пій и спи* — може
а е право за животнѣтъ но за человекъ-
а, то е съвсѣмъ унижително.

Да кажежъ сега нѣколко думы и за сѣрд-
его както и за неговыѣ погрѣбности.

Намрвнати ся иѣкои които отъ рано
аглушавати въ себеси погрѣбности
а любовь, която е изворъ на много прѣ-
расни иѣща таквызъ чедовѣци ся прѣд-
аѣт само на своитѣ страсти и интере-
сы. Тѣ мислят само за тѣхъ си и жи-
вѣтъ само за себе си. Та и когато у-
рѣкът нѣ единъ не казва даже ни *Богъ-
на прости*. Тѣ никога не ся обичали и
иѣкои не ги е обывалъ. Сърдцето на
таквызъ хѣра е каго калѣкъ.

За добра чистъ обаче таквизи примѣ-
и ся рѣдкы; и чловѣцитѣ изобицо умѣ-
тъ да ся ползуватъ отъ този капиталъ,
ойго ся придобыва още при рождението
мъ, а по нѣкогажъ ся случава и това че ко-
ото е по-малкъ капиталътъ, толкозъ по-
оавно упогрѣбение правятъ съ него. Поле-
ний на онѣзи рано овдовѣлъ бѣдѣхъ спромах-
ынѣжъ, съ твърдъ оскудны средства за жи-
вѣние, и съ дребны дѣца едѣжъ отъ дру-
о по-слабы; що прави ты? Навѣсто да
и прѣдаде на отчаяніе ты поддържана
тъ материнскѣ любовъ прѣдава ся цѣла
на трудъ: работи день и нощъ, тѣй що
прѣзъ честныйтъ си трудъ да може да
достави средства за ѣдохранваніе на тѣ-
и и за отгребеніе на нейнѣжъ грѣжъ.

и ко знае дали бы живяла тя (остатък)
но сега тѣхната отхрипа състави цѣлтъ
на поиний животъ. и честныйтъ неинъ
трудъ спечелва ѣ почетъ и уваженіе отъ
свѣтъ. Тя е слаба, изнеможала, бѣдна,
но чиста и непорочна и ковто ѣхъ после-
днѣ певолно си казува: „Его що значи
честна жена и достойна майка!“

Колкото за улитъ не треба да при-
вождамы приятели. Не само че пѣма че-
ловѣци такъвизъ които да не ся ползувать
отъ него както щягъ, но ся намѣрвать и
такъвизи, които го употребивать но нѣ-
когашъ за да достигнѣтъ нѣкои несъвѣ-
стѣмъ честни прѣдмети. А душата, сърд-
цето — ползувать ия ся отъ него?

За добръ честъ, ей. Всякой може, като си помисли, да каже съ благородна гордостъ: какъвъ благороденъ чловѣкъ бѣше еди-кой-си мой съотечественникъ, и каква достойна жена бѣше майката на еди-кой-си благодѣтель на чловѣчески родъ. А защо да не станя и азъ?

Казувать за Г-на Лабруста, директоръ
на единъ пансіонъ въ Франція, че не пріеѣлъ
службѣтъ на градскій сѣдія съ извинѣ-
ніе че не былъ достаточно богатъ за да
испълнява длѣзностѣтъ си честно и пра-
ведно, (когато великой другъ, по сѣмѣтъ
пріичинъ, бы пріеѣлъ това положеніе, съ
извиненіе за да ся обогати, и съ цѣль
да бѣде ужъ испослѣ полезенъ). Но Ла-
брустъ не пріеѣлъ, като казвалъ: че во
мѣсто на службѣтъ си ако му ся слѣ-
дно количество нары, не бы ся стѣр-
тътъ да го гледа да ся мѣчи и трѣбва безъ
друго да му даде щого има а съ това той
може да онеправдае самѣтъ си фамиліѣ.

Този рядко намърсващ чловѣкъ ис-
калъ да бѣде богатъ за да ^и дѣлъ богат-
ството си съ другѣтъ. Къзвѣтъ че во време
то на директорството си въ пансионъ гой
спечелилъ до единъ милионъ франгы, но
следъ смъртътъ му не ся намърило ни
единъ франкъ въ кесіѣжъ му.

Този человекъ, наистина е употребилъ най добръ капиталъ на любовь, коѣго бѣ добылъ при разлаише си, следовательно е живѣлъ, както прилича а сѣдмисиский человекъ.

Ако е вярно че нашите органи, нашите способности и сили се развиват, ся осъвършенствуват чрез употреблението, то, тази наука, която бы сподобяла и ръководила човѣка въ това рѣдипріятіе е първа и необходимъ потребностъ съ които човѣкъ е длъженъ а ся запозная добръ; а тази наука е воспитаніето. А възможно ли е това? Де попыта нѣкой: Да видия.

Ты земяшь напр. единый жеребец (хер-еле) хранишь го, зобишь го и го обу-авашь на разны ходове и виждь, че-аждь итьколко години, ты си направилъ-го иго най величественныйтъ конь, и-огато го въхнешь, усыщашь наслаждение-оего е достойна награда за трудытъ.Или напр. земяшь едно куче, и като го-пражнишь споредъ способноститъ му, скарвашь отъ него най-вѣрныйтъ пазачъ-а дождьтъ си, или най-бызжтъ хрѣткъ-а гоненіе на дивѣчъ. Прочее, когато жи-отнытъ могатъ да достигатъ да осыбѣр-енствувагъ способноститъ си за нашиъ-оляжъ, то колко повече человекъ, като е-адаренъ съ хилды повече дарбы и прѣ-мущества, на когото развѣгъето ще служи-а частно негово благо и за увеличеніе-а лесногитъ, чрѣзь които да си полуза-а въ достигаваніе на щастіето си тутъ-а земнѣгъ и блаженство тамо на небого!

Воспитаніею играе таквѣзи важнѣ ро-
- роль животѣ на всякого щото

Немилостивыѣ Братія.

Едно от най-тъжовните впечатления
обзе сърдцето ни при прочитаніето на
дописката отъ Врацѣж, вѣстена въ по-
слѣдния брой на вѣсти. *Право*, въ ко-
ѣто ся описватъ главно интригата на
Сърбската пропагандѣ по сѣверо-запа-
дния край на нашегѣ отечество, даго
ся е успѣла да забіе хищнигы си пог-
ти въ плътта на народното ни тѣло.

Ный още единъ пять ся попытахмы съ сѣрдце злѣ рашено: И тѣй, докаченого чувство на народитѣхъ ни честь, което ся изрази едногласно чрезъ всицкыгъ ни явны органы — не възима никакво вліяніе въ коравыгъ и злопавѣренныя духове на българскыгъ плътныи плъци, на копто цѣльта е сважданіето и сразиваніето на двата едноплемени народы?

Иный оставилъ на читателѣхъ си да си примыслятъ самы каквы оше другы мысли съ вышнвали сѣрдцега ни при вижданіега на едно таквозѣ съкрушающе явленіе Нека грѣхѣтъ падне върху онѣзѣ които заслѣпени отъ дымѣтъ на гордостѣтъ, грѣшникѣ, по единѣ пѣтъ, на които състинникѣтъ не сѣ вече за никого неизвѣстны. Но що да каже нѣкой на онѣзи фантатоны и недоразбраны вѣстиниари, които покрѣпятъ таквызѣ едни съспителны дѣйствія и подкладатъ въ распаленыгѣ главы мечты не събдожны, мечты на прѣоблѣданій, на завоеваній и на вѣчны враждованія ?

При това като да не бѣ досега за насъ
раднѣть оизн рой на грѣцкѣ и сѣрбскѣ
журналисты които сѣм тѣмъ злѣ нападишѣ
едва що пробуденижѣтъ у насъ народи
совѣсть и самостояніе, гледамы че на
него сѣ присоединява още единъ стѣр-
женъ мършѣдець *Конфедерационъ Ориен-
тизмъ*, въсгнѣтъ койго сѣ издава на фран-
цузскѣ въ Женевѣ, подъ управленіе на
единъ до полнижѣтъ сѣрбинъ отъ полви-
жѣтъ грѣкъ, отирамѣтъ е и той дѣртого си
кпмо противу младого и крѣхкого раз-
вѣтѣ на народпѣтъ ни совѣсть. На *Конф.
Ориент.* сѣ вжмѣтъ съезиѣтъ неугодно по-
дѣто у насъ чувствого за народностъ
и показва отъ день на день по-разбуж-
дано, дѣто нашѣтъ народъ сѣ е съвѣстѣтъ
наелъ енергически да сѣ противи на
пропагандѣтъ, грѣцкѣ и сѣрбскѣ, въ ние-
мо да брани най-святото отъ своитѣ прѣ-
мущества.

Ный мыслимъ че ако женевскійтъ
нстъ познаваше по-добрь състояніето
а работитъ въ Балканскійтъ полуостровъ,
особенно междусобното расположеіе
а неговитъ народы, ако да знаеше той
къ какво положеніе ся турятъ герцитъ и
ърбитъ спрямо насъ, далечъ отъ да у-
оритъ нашѣтъ чувствителность, како нстъ
вободены, издаванъ въ мѣсто свободно,
нстъ както трѣбва безпристрастенъ
асърдчилъ бы мы въ пкѣтъ на нашето
ащищаваніе, защото токо това е един-
твенното наше оръжіе съ което ако отъ
руго не можемъ да ся отбранимъ, а то
оне ще можемъ колко годъ да отбѣ-
нитъ отъ насъ, горното присииваніе и
рѣзертніе на другитъ народы.

